ABONNEMENTS

Indochine — Union postale
Un an... 5 00 — Un an... 10 00
Six mois... 3 00 — Six mois... 6 00

Annonces Légales
0 $ 40 la ligne de 6 points sur justification de 0 $ 60 pour quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Gré à gré

Dông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NAM THỨ TƯ SỐ 394
Ngày thứ sáu
5 Février 1926

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BẢO QUÁN
186, đường d'Espagne
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
No 324

DEPOT LEGAL INDOCHINE No 4778

GIÁ BÁN

Đông-Pháp — Ngoại-Quốc
Một năm... 6 00 — Một năm... 10 00
Nửa năm... 3 00 — Nửa năm... 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư để gửi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Rao báo về việc buôn bán hay là việc gì
Xin thương nghị trước

Dân báo đối với quốc dân!
Quốc dân đối với dân báo!

Ở vào thời-đại giao-thông nầy, ai cũng biết tờ báo là một cái lợi-khí để truyền-bá tư-tưởng, bình-vực lợi-quyền, ngay chính như một hội-đảng nào, một chi-phái nào, cũng còn cần có tờ báo để làm cơ-quan cho một hội minh, cho đảng minh, huống chi trong một xứ hơn ba triệu dân như xứ Nam-kỳ ta đây lại không có một tờ dân-báo để làm cơ-quan cho minh, bình-vực lợi-quyền cho minh sao?

Khi quan Toàn-quyền Varenne mới tới Saigon, dân-đảng Nam-kỳ có dâng một bản thỉnh cầu, trong bản thỉnh-cầu ấy về mục báo-giới có nói rằng: « hiện bây giờ đây Nhà-nước mua giùm cho mấy tờ báo trong Nam-kỳ mà bợ đỡ Nhà nước mỗi năm tốn-hao tới số 120.000$00 ». Quốc-dân ta thử coi, những tờ báo chịu tiền của Chánh-phủ trợ cấp rồi bợ-đỡ Chánh-phủ, thì có thể nhận là dân-báo được hay không? Quyết là không thể được! Vì Chánh-phủ vẫn là cơ-quan của dân, sống cùng [illegible] có tờ ý kiến của minh, thì Chánh-phủ mới biết, giả như việc gì có bổ-ích cho dân thì dân tán-thành, việc gì có phương hại cho dân thì dân kêu nài; tờ báo là một cái máy truyền-thinh, cái đàn diễn-thuyết, dân-đảng nhờ có dân-báo mà đạo-đạt được ý kiến minh lên với Chánh-phủ; Chánh-phủ cũng nhờ có dân-báo mà rõ thấu lòng dân cho dễ bề cai-trị. Nếu một dân-đảng nào không có một tờ dân-báo, thì những điều dân muốn nói không biết nói vào đâu; dân muốn kêu-nài không biết kêu-nài vào đâu, đôi khi ngồi nhìn cho cái quyền-lợi của minh nó mất mà không biết mượn cái lợi-khí nào để che chở cho minh, tưởng không còn điều gì khốn-khổ hơn! Vậy thì dân-đảng phải có một tờ dân-báo đả đảng, còn dân-báo đối với dân-đảng thì sao! Đã tự nhận là một tờ dân-báo, trách-nhiệm không phải nhỏ, sao cho trên đối với Chánh-phủ, dám la mà không la xằng, để cho Chánh-phủ vừa thương mà lại vừa nể, không được hám một món lợi-lộc gì rồi ngậm câm miệng lại, không được vì một chút lợi riêng của tờ báo rồi bỏ cả quyền-lợi chung của quốc-dân; không được đeo cái mặt nô-lệ mà nịnh hót bợ đỡ để làm nhục dạn khí của minh; không được chứa cái lòng phản bội rồi trở lại thỉnh cầu những điều nhục-nhã cho đồng-bào; nên tờ báo nào mà như thế, thì quốc-dân không những không đáng trông cậy mà lại nên xa lánh đi, vì những tờ báo đó có làm nhục đến cái thể diện của dân, có phương hại đến cái quyền-lợi của dân, quốc-dân chỉ có thể coi như một kẻ thù-nghịch mà không có thể coi như một người bạn được.

Như trên kia đã nói, cái công việc của dân-báo khó khăn như thế, ngoài những điều văn-chương hay tư-tưởng rộng lớn đều cần của nhà báo đả đảng, lại phải có cái thái-độ cang-nghị, cái đởm-lực mạnh-mẽ, oai-vỏ cũng không khuất, bún rỉu cũng không sợ, ai lay chẳng chuyển ai rung chẳng dời, như vậy thì quốc-dân mới có thể tin cậy được. Dân-báo đối với quốc-dân đã vậy, còn quốc-dân đối với dân-báo thì làm sao? Kẻ có công người chẳng phụ, một người bạn đã vì minh hết lòng, vì minh mòn hơi, vì minh mà nhiều khi phải khốn đốn, dầu vì thời thế bắt buộc mà có khi cũng phải ngậm miệng làm câm, bưng tai giả điếc, nhưng cái khổ-tâm đó vì minh mà như nung-nấu bầm gan, héo don khúc ruột, thì chung vàn không lúc nào dám quên minh, minh có lẽ nào ngảnh mặt ngó lơ được sao? Báo của Chánh-phủ đã có Chánh-phủ trợ cấp, còn báo của dân chẳng lẽ dân không đem lòng tưởng đến hay sao? Bình-vực quyền-lợi cho dân, là trách-nhiệm của dân-báo; mà nuôi nấng cho tờ dân-báo được sống một cách vững-vàng, là trách-nhiệm của dân, trách nhiệm của tờ báo, tờ báo không thể chối được, thì trách-nhiệm của dân, dân cũng không thể chối được. Mới đây ông Lý-hữu-Dư, ông Phan-văn-Dỏng là hai vị Nghiệp-chủ ở Namvien đem hảo tâm giúp cho bổn-báo hai mươi số báo đồng-niên đó, bổn-báo không dám đem tiếng « cám ơn » như thói thường, mà chỉ là khen cái cử-chỉ của hai ông đối với một tờ dân-báo, vì tờ dân-báo ngôn-luận khó khăn như thế nào, thì sanh kế cũng khó khăn như thế nầy vậy, đả không ăn tiền phụ-cấp của Chánh-phủ mà lại không được quốc-dân nuôi nấng, thì tất là tờ báo phải chết, dầu không chết nửa cũng sống một cách khó khăn, tưởng dân-đảng ta không khi nào vô-tình như thế!

Ước chi trong quốc-dân ta đây, đả có hai người như ông Lý-hữu-Dư, ông Phan-văn-Dỏng, rồi lại có trăm ngàn người như ông Lý-hữu-Dư, ông Phan-văn-Dỏng nữa, thì dân-báo lo gì không vững-bền, cái cây trồng trong cái vườn chung của quốc-dân kia một mai sẽ thấy nở hoa kết quả, tốt đẹp biết là dường nào!

Mấy nhà tư-bổn, mấy đảng nhiệt thành trong quốc-dân ta, nếu rõ biết là việc nghĩa nên làm, thì tưởng không lẽ điềm-nhiên được! Vậy xin nhắc câu « dân-báo đối với quốc-dân » để làm phương châm của bổn-báo; và câu « quốc-dân đối với dân-báo » để mong mỏi quốc-dân.

N. K.

VAN-NỮ-GIỚI

Thơ của chị gởi cho em

Thuật chuyện đi chơi Tâyninh

(Tiếp theo)

Đây là mấy người bổn-đạo vì lòng thành kính đã quá, cho nên lão đi gần tới Bà thì đã nhang đèn sạn nài lắm rồi. Đường đi thì mệt nhọc lắm, mà mấy người đi đường không dám nói mệt, vì sợ Bà giận, lại nói khoẻ mà thôi. Họ khoẻ cho đến nỗi mồ hôi ra ướt áo, thở chẳng ra hơi, cái « khoẻ » tiêu nầu Bà Đen nầy nghĩ cũng lạ thật! Chị có gặp tối gần điện một người đàn bà mặt mày nhăn nhó và mình mẩy vướt vượt, tay cầm khăn quạt lia côn do thì vớt và dính sát vô da mình. Cô Nhỏ hỏi: « Cô mệt lắm sao? » Người đó chẳng trả lời, lấy tay vừa khoát của lác đầu. Nào có mệt, người ta đương khoẻ đó mà! Ngày chị đi nầu là ngày thường, nghĩa là không nhằm bữa rằm mà đọc đường chị gặp lớp lớn tớp nuống coi liền tiếp, tay xách nải chuối, tay cầm lọn nhang. Gần tới Điện Bà thì nghe chuông trống vang vầy, mấy người bổn đạo càng đem lòng tin ngưỡng. Từ chơn núi lên tới điện có bốn cảnh chùa, cái nào coi cũng tốt, đường quanh co qua lại không biết chắc là bao xa, phỏng chừng ba trăm thước, nhưng chị không biết có phải hay không. Chị với con Nhỏ đi đã đuối chơn, nhưng may đã tới chùa Bà. Cảnh chùa coi ngỡ ngàn đồ sộ, thấy bổn đạo vô ra cũng đặng vài ba mươi. Kế bên chùa có cọp đá, dẹp-dẹp đa ra xa, người ta nhìn cọp đá đặt tiền mua rồi quay vách tường liền với cọp đá, trong đó thờ Bà. Chỗ nầy thì nhỏ mà người vô ra có hoài, nhang đèn không ngớt bước vô tới bị khói nhang mà ngộp. Lúc chị mới vô thấy một người đàn ông còn trẻ trai đo dài khăn đen đương lui cui vái lạy xin xâm, người nầy vừa bước ra kế một cô ăo tím bước vô cũng xin xâm. Chị vẫn tưởng chỗ nầy là chỗ trừ ma mấy ông mấy bà già còn có lòng mộ đạo mới tới lễ cũng mà thôi, có đâu đàn-cũng có cậu trai cô gái. Nam-Việt là bậc chẳng đã có nhờ ánh sáng văn-minh Âu-Mỹ sau nầy là rường cột của nước nhà — đường ngàn dặm đai cơm bầu nước tới đây mà lạy lục cầu khẩn những hình đồng tượng đá vô tri vô giác nầy! Cũng khá khen cho kẻ thanh-niên thiếu-nữ mình rất có lòng thành thật. Họ khẩn cầu việc chi đây? Anh trai chắc cầu thi cho đậu, làm việc Nhà nước, cầu cho mau lên chức lên lương, dầu rằng kẻ chặt đầu lột da dân chúng. Bà có ý lời chăng? Bà lãnh lễ cũng mà không nói năn ừ hứ gì, chắc là Bà đã ý lời rồi. Ông nào bà nào hay ăn lễ lộc đặng giấp đứa phan thì nào có phải là Phật, Tiên, Thánh, Thần? Còn chị gặt chắc vạn vái Bà xui khiến cho ông Tơxe sợi xích thằng của chị cũng một cậu nào « vào trong phong-nhã ra ngoài hào hoa » để cùng nhau cưi lão xanh mày, hoặc cùng ông nào thầy nào đặng mặc tình lên xe xuống ngựa, tô điểm phấn son, dầu rằng gặt mất trinh mất nết. Ôi! Thế cũng là tôi con của Tiên Phật! Chị thấy chỗ của họ tới đó lạy Phật đặng rửa sạch lòng trần nên chị rão xem một chút rồi bước ra không dám ở lâu, sợ lòng nổ trược của mình lây lang qua tới họ mà mắc tội với Bà. Chung quanh chùa đá cọp lớn cọp nhỏ thiên gì; trên cọp nào tuệt lớn thì chị thấy đầy những tên họ của khách đi chơi nầu. Con Nhỏ muốn vô chùa mượn viết mực cho chị biên tên vô đá như mấy người kia vậy, chị cười mà lắc đầu. Em rất yêu dấu ôi! Sau em có đến đây em cũng biên tên em vô đây đặng cho có tên tuổi với người; khi về em sẽ đặng vui lòng mà nói rằng, tên tuổi em đã chói rạng với non sông! Đáng khen thay cho những người có tên trên núi nầy biết trọng lấy tên tuổi mình.

Thôi, chị đã mỏi tay rồi, em cũng biết rằng không có một phút nào chị ở không. Đêm khuya nằm ngủ mà trí cũng vẫn còn mơ màng công đàn chuyện làm, trừ ra lão nào đi chơi thì được gọi rằng ở không chớ hễ rỗ tới nhà thì tay chơn không hỡ nên chị không rảnh mà viết cho nhiều, trót vì lỡ lời hứa, hứa thì phải giữ đó thôi. Mà chị cần cho em biết rằng không phải chị viết thơ nầy đặng tả cảnh cho em biết, chị chủ ý dặn dò em ít lời, em đọc suốt đầu đuôi thì rõ. Chị còn đi chơi nhiều chỗ khác cũng xứ Tâyninh song nói ra giông giài quá không tiện để khi chị em vui vầy cầu sum hiệp chị sẽ thuật hết cho em nghe.

Người Tây viết thơ cho nhau thường hay để lời chúc ở chót thơ chị cũng bắt chước mà chúc cho em bốn chữ, không phải cho đặng « mạnh giỏi bình an mà là cho trọn « dung, ngôn, công, hạnh »

Chị rất yêu dấu của em

Mademoiselle Đ. O

VĂN UYỂN

MỪNG ÔNG PHAN-BỘI-CHÂU

I

Non nước ngày nay lại thấy ông,
Tôi mừng mừng tôi lộ đôi dòng.
Mừng... mừng đã thoát dây tù tội,
Tôi, tôi còn mang nợ núi sông.
Sáu chục tuổi mừng lên cổi thọ,
Hai mươi năm tôi nặng bên lòng.
Mừng mừng tôi tôi khôn bàn xiết,
Giận với người Trương với họ Long (1)

II

Như ông không hổ mặt đàn ông,
Vô số mấy râu hóa mọ đòng!
Lôn mặt quân quyền lòa xã-hội,
Cúi đầu Nô lệ mặc non sông.
Văn-minh vô thấy mà gai mắt,
Tư-tưởng gần nghe luống bận lòng.
Nghĩ nỗi động bào mà ngán nỗi,
Trong đời dễ được mấy Nguyễn-Long.

III

Mấy phen nguy hiểm biết gan ông,
Vẫn đứng trơ như cột giữa dòng.
Chí cả, cả liều cùng sóng gió,
Tâm riêng, riêng nặng với non sông.
Lánh sang đất Bắc xa muôn dặm,
Xây lại trời Nam quyết một lòng.
Phú-quí mặc ai khôn bợn dạ,
Thiệt là hi-vọng giống Tiên Long.

IV

Hai mươi năm lẻ nhớ trông ông,
Cây cỏ Hùng-Lam lụy ứa dòng.
Đã trót mang danh trong vũ-trụ,
Thời chi dễ thẹn với non sông.
Tuổi già, chí cả xin bền chí,
Trước đọc lòng [illegible] chớ nại lòng.
Mùa bút khua vang chuông cảnh tỉnh,
Chiêu hồn nước cũ giống Tiên-Long.

V

Hồng-sơn Lam-thủy đất nhà ông,
Núi mấy ngàn cao nước một dòng.
Nảy mặt anh hùng trong vũ-trụ,
Đúc người hào-kiệt giữa non sông.
Giang san há phải rằng không ý,
Tạo vật xem ra thật có lòng.
Thâu ấy vẫn còn còn sự nghiệp,
Còn phen đất lở lại trồi Long.

Mo Đông-Minh thọ-Chương.

(T. N. D. B.)

(1) Trương-tác-Lâm và Long-tế-Quang là hai anh quan Tàu ăn tiền thuê mà bắt ông Phan.

Dư-luận đối với ông Phan-bội-Châu

Từ ngày nay bổn-báo mở ra mục nầy, để đăng các bài dư-luận của quốc-dân ta đối với ông Phan-bội-Châu, cho biết ông Phan ngày nay đối với quốc-dân ta thế nào, quốc-dân ta đối với ông Phan thế nào, tưởng cũng là một điều nên chú ý vậy.

B. B.

(Tiếp theo)

Nay nói đến vấn đề « thức dân dậy » cũng là vấn-đề cần thiết và hiệp thời. Ấy cũng vì cái dây chuyền-dăng quá chặt, nên dân Annam mình ngủ quá say, mặt trời văn-minh lên đã cao, đã chiếu ánh sáng ra khắp cả hoàn cầu mà người mình cứ ở trong một chỗ tối tăm, tưởng đêm còn dài nên cứ ngủ mãi. Bây giờ tuy không còn mê mẩn tâm thần như trước nữa, nhưng số người thiệt tỉnh tưởng chưa được là bao nhiêu, có hạng mới tỉnh mà chưa định-thần có hạng thức dậy rồi mà còn ngủ gẳng. Còn về chốn hương-thôn thì còn nhiều người ngủ lâm, ù-ù cạc-cạc chưa biết gì là gì: tuy có cử động một đôi chút, như cải-lương hương-chính, bảo-cử hội-viên, nhưng xét ra cũng chỉ làm mơ-màng trong giấc chiêm-bao thì chưa ra gì cả. Nay Chánh-phủ bảo-hộ đã đem chánh-sách dồ-huề mà đối đãi với ta, quan Toàn-quyền Varenne lại lấy độ-lượng khoang-hồng mà xử-trí cho ta, vậy càng nên thể-lòng Chánh-phủ, tùy ý quan trên mà tìm phương kiếm cách khai-hóa cho dân mình, khua chuông cảnh-tỉnh rầm lên, để cho kẻ vừa tỉnh, khiến cho thật tỉnh, người còn mê cũng tỉnh dậy tất cả, chẳng hay lắm sao! chẳng hiệp thời lắm sao!

Hai vấn-đề ấy thì như thế, còn về vấn-đề du-học thì sau đây? Vấn-đề du-học cũng hiệp thời lắm chớ! Nước mình ở dưới quyền bảo-hộ của nước Pháp, thì người mình không lẽ lại tự-đi du-học các nước ngoài, sự ấy chẳng người mình cũng có người năn nỉ. Nhưng cũng là cái tình thế phải thế, người Pháp đã nhận lấy trách nhiệm khai hóa cho ta, thì nước Pháp là thầy, nước ta là trò, đã là thầy trò, thì thầy cũng cốt dạy dỗ thế nào cho trò được khôn ngoan, thầy mới được cái tiếng tốt là có mô phạm giỏi giắng, mà học trò sẽ trông vào như Thái-sơn Bắc-đẩu. Nếu làm thầy đã nhận lấy chức trách dạy dỗ mà để cho học trò đi học gạnh người ngoài thì thể-thống thầy ra cái gì nữa! Về phần ta thì « có phật trọng nhà cần chi Thích-ca ngoài đường », ta đã có thầy Đại-pháp, mà thầy cũng đáng bực danh sư « trọng thầy sẽ được làm thầy », người ta nếu cố gắng theo thầy mà học là phải. Mấy năm nay người mình qua du-học bên Pháp, tuy chưa được mấy, thế mà ở xã-hội ta cũng đã chịu được ảnh-hưởng ít nhiều. Thế thì ngày nay cái vấn đề qua du-học bên Pháp cũng là một vấn đề rất cần, càng nên lưu ý đến. Vì những cớ gì mà người mình qua học bên Pháp chưa được đông? — Những cớ ấy nói ra cóc dài, hãy tạm xin đồng-bào nghĩ lấy. Bây giờ nên tìm phương kiếm cách mà trừ khử lần lần các cớ ấy đi... sao cho số người mình qua Pháp du học ngày một thêm đông, kẻ học tập khoa nầy, người nghiên cứu khoa khác, mong gom góp một số rất lớn tân nhân vật, để làm tai mắt cho quốc-dân.

Ấy trong mấy vấn-đề đó, đều là ở trong cái chí nguyện của ông Phan, tôi rất có cảm tình với ông và rất có quan niệm với quốc-dân, nên lược bàn ra như thế. Tuy ông Phan không thể tự làm lấy mình được cả, nhưng ông là cái bổn của tổ quốc, ông là cái não của quốc-dân, ông hành-động thế nào, ai ai cũng trông vào cả. Mấy lời thô sơ, ước ao rằng ông sẽ không ngồi im như một vị thần.

Kỳ sơn,
QUANG-TỔ ĐẠT.
(T. B. T. V.)

Điều dự định của ông Phan-bội-Châu

Khi quan Toàn-quyền vào Huế dự lễ Tấn-Tôn rồi, đêm ấy có cho mời ông Phan ra tòa Khâm thiết chuyện.

Quan Toàn-quyền có hỏi, sau nầy ông định làm gì thì ông Phan trả lời rằng sẽ xin Nhà-nước cho đi du-lịch trong nước. — Quan Toàn-quyền nói: thì phải có thẻ căn-cước đem ra, nói rồi truyền lấy thẻ căn-cước đem ra, bảo ông phải biên tánh danh, niên quán vào rồi quan Khâm-sứ sẽ ghi cho đi du lịch. Quan Toàn-quyền lại dặn phải giáo ảnh vào và bởi ông đi du lịch nếu không có tiền thì Nhà-nước sẽ cấp tiền cho. — Ông Phan đáp rằng: đã trù liệu rồi không phải phiền đến Nhà-nước nữa. — Quan Khâm-sứ lại hỏi: Sau khi du lịch rồi thì ông định làm gì? — Ông Phan đáp rằng: Có về thăm quê hương ít lâu rồi lại vào Huế. Quan Khâm hỏi có ưng làm báo không? Ông Phan đáp rằng: Ông không ưng làm báo. Vì mở nhà báo phải có nhiều vốn mà ông không có vốn, nếu phải nhờ sức người khác thì ông có cái tính tự nhiên không ưng như vậy. Sau nầy ông chỉ muốn lấy nghề trước thuật làm kế sinh nhai mà thôi.

Dứt lời quan Toàn-quyền và quan Khâm-sứ đều khen, rồi ông Phan cáo từ ra về.

CHỖ Ở CỦA ÔNG PHAN

Nhà ông Phan ở bây giờ là nhà của một người Bắc kỳ làm việc tại tòa Khâm, ở gần chỗ Đập đá. Tất cả tiền thuê nhà và tiền ăn một tháng hết 14$00: một lần nầu một tháng hết 8$00 nữa. Có nhiều người muốn giúp ông, nhưng ông không nhận. Chỉ có một ông bạn [illegible] giúp bao nhiêu ông cũng nhận mà thôi.

Hiện nay trong Nam-kỳ ta đây ông Phan-văn-Trường đang cổ-động giúp tiền cho ông Phan.

Thiết tưởng ông Phan bây giờ tiền không có một đồng, nếu không có quốc-dân giúp đỡ, thì lấy gì mà ăn tiêu trong khi chưa có sách xuất bản nầy. Nếu để Chánh-phủ phải trợ cấp thì thà nhận tiền giúp đỡ của đồng-bào còn hơn.

Thơ tin

Cùng M. Phan-thành-Châu
Tiêu-cần

Tiếp đăng bài thơ « KỲ GIỮ PHAN-BỘI-CHÂU TIÊN SANH NHÀ GIAM » của ông, làm cho tôi ngậm ngùi không biết chừng nào, chẳng hay ông cho cụ Phan là người thế nào, mà trong bài thơ của ông đến có những câu « bỗ phút đừng mong đến vương hồn » câu thơ sái luật đã đành, lại nỡ vu oan cho cái tâm sự của một nhà đại chí-sĩ, cụ Phan linh đình nơi hải-ngoại hơn mấy chục năm trời đó, là vì nước vì dân, hay là cự muốn đồ vương tranh-bá để vinh diệu lấy một mình, mà ông nỡ nói như vậy? Lại như câu ông nói: « ơn trên Đại Pháp ngài lo vẹn » thì rõ ra cái khẩu khí nô lệ, cái khẩu-khí nô-lệ ấy mà dám ký-giữ Phan-bội-Châu tiên-sanh a? Lại có câu: « nợ dưới Nam triều buổi tin xong ».

Châu ôi! Lời ông dạy cụ Phan toàn là những lời đích đáng cả, Nam-triều là gì? Nam triều có phải là cái buồng trò cho những kẻ đội lốt mang râu ra vào mua nhãy đó không? Trông đà dơ mắt, nghĩ lại đau lòng, ông Phan là một nhà dân chủ, bây nay cụ muốn cho nước Nam lập thành dân quốc, vậy thì cụ đối với một lũ đội lốt mang râu kia cụ còn có cảm-tình gì mà bảo rằng: « nợ dưới Nam-triều phải tính-xong » như lời ông đã nói đó. Đã vậy, trong bài thơ lại có những hơi ngạo-mạn, như câu: « đông, tây, nam, bắc chẳng rồi đa », cùng cái khẩu khí hèn

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

thấp như câu : « cơm ăn áo mặc rượu hi ha »; cái câu hỏi vô vị như câu : « nay lại quê xưa có mấy bà ? Chẳng hay ông hỏi cụ Phan làm chi những câu như thế ?

Ông lại làm mặt thầy mà dặn cụ Phan rằng: « mựa chớ bôn-chôn một nỗi lòng ». Phải ! Cụ Phan vì nước vì dân mà long đong suốt một đời đó cũng đại thiệt! Ông bảo là bôn chôn cũng phải, sao bằng cứ như câu ông nói : « cơm ăn áo mặc rượu hi-ha » để làm cái túi cơm con trùng rượu, bá chẳng sung-sướng hơn ! Rồi thì nước mất trới-kệ nước, dân ngu trới kệ dân can chi mà phải bôn-chôn, ộng nhỉ ? Dưới bài thơ ấy ông lại thúc kết 2 câu rằng: « trót đã gọi rằng người nước Việt, chi chi tui cũng giống Tiên long », rồ thật lăng xẹt không ăn-nhập đâu với câu chuyện cụ Phan cả.

Thưa ông, theo phép nhà báo, những bài gởi đến, bài nào đăng được thì đăng, bài nào không đăng được thì bỏ, song vì mấy bài thơ của ông đây đã nói ra những câu có đau đớn đến tâm sự cụ Phan, cho nên tôi buồn rầu vì ông, mà phải có lời nhắn nhủ cùng ông.

HƯỚNG TRUYỀN

NAM PHI-CHÂU

Lụt

Nhơn vì trời mưa dầm dề suốt đêm ngày cho nên nội miệt Nam phi-châu vô phần đất thuộc của nước Bọt-tu-ghe (Portugals) nhứt là các tỉnh kề cận Dominion là phần đất thuộc của Ăng-lê. Nghe dân sấu ở dưới nước nhiều lắm, mấy người lánh nạn hoặc leo lên cây hoặc ở trên nóc nhà hễ lơ đỉnh thì bị nó gắp.

Nhà-nước có phái một chiếc tàu đi vớt các người bị lụt song rồi chiếc tàu ấy lại chìm, một viên quan ba tàu, hai người bọt-tu-ghe và ba người dân bổn thổ đều chết chìm.

ĐẢO CANARIE

Bão tố

Một trận bão tố rất dữ dội đã xảy ra tại cù lao Canarie, nước ở trên núi đổ xuống rất dữ dội đẩy trôi nhà cửa. Một cái vườn trồng chuối, trước vài bửa đã dứt giá bán là một triệu pesetas (peseta là đồng bạc Ét-banh bằng giá một quan tiền tây) bị một trận nước dưng và cuốn đi mất ráo. Dân sự chết chìm và bị thương nghe đâu nhiều lắm. Nhứt là tỉnh thành Las Palmas bị hư nhiều. đường sá ngập lênh láng.

Cùng các ngài

MUA CUỐN « PHAN-BỘI-CHÂU »

Những thơ của các ngài từ hồm rày gởi mua cuốn « Phan-bội-Châu » tôi đều đã gởi đi cả, vì gởi contre remboursement tốn tiền cho các ngài lắm, nên tôi gởi theo lối imprimé recommandé, vì không thể viết thơ riêng cho mỗi người được, vậy ngài nào nhận được sách rồi, xin gởi ngay tiền trả, phụ theo cả tiền gởi, mỗi cuốn 0$12, hai cuốn 0$14, ba cuốn 0$17 từ sáu cuốn trở lên thì gởi theo lối colis postal.

Xin các ngài chú ý cho, khỏi phải viết thơ nhắc lại.

Trần-huy-Liệu

CUỐN « VIỆC ÔNG PHAN-BỘI-CHÂU » ĐÃ XUẤT BẢN

Có :

Chơn dung ông Phan.

Vụ xử ông Phan.

Cử động quốc-dân đối với ông Phan,

Dư-luận các báo đối với ông Phan,

Quan Toàn-quyền Varenne đối với ông Phan.

Sách dày 48 trang, giá 0$20, Do nơi M. Nam-Kiều.

Xin ghé mắt

(Adresses utiles)

Hiệp Thanh

Rayon Tailleur - Bazar

Phú-Cường *Thủ-dầu-Một*

Giới thiệu sách mới

Bổn-quán mới tiếp đặng quyển Duyên tiền-định là một cuốn Kim thời tiểu-thuyết của ông Nguyễn-tỉnh-Yên soạn. trong đó tác giả đã tả rõ cái sức mạnh của tình cảm là đường nào, khi ai đã mắc vào thì không cái gì không dám làm, xưa nay biết bao nhiêu người thiếu niên đã mất phẩm, quyên sách đó lại có một điều đáng khen là tuy là một tiểu-thuyết tình, song có con gái chủ-động vẫn là con nhà khuê các phong kính rõ là, biết trân trọng cái ái tình cao-thượng, dầu cho gian-truân nguy biến mà dẫn trong như ngọc trắng như ngà, đáng làm gương cho đời soi, và nhà soạn tiểu-thuyết như thế mới gọi là bổ ích cho phong hóa vậy.

Bổn-quán xin cảm ơn tác giả và giới-thiệu với quốc-dân.

B. Q.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	15 fr	10
Đông-Pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	15	20
Pháp-Hoa Ngân-hàng (Banque Franco-Chinoise)	15	20
Hongkong et Shanghai	15	20
Chartered Bank	15	20

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến nhà máy lấy luôn vỏ cả bao nữa.

	lúa cũ	lúa mới
Lúa Vĩnh long	5$55	5$65
Lúa Gò-công	5 80	5 90
Lúa Bài-xàu	5 75	5 85
Lúa Bảo-hiêu	5 75	5 85
Lúa Cao-man (trắng)	5 70	5 80
Lúa Cao-man (đỏ)	5 45	5 55
Giá bực trung	5 71	5 81
Giá giấy Quốc trái-Đôi		50895

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc PORTHOS ở Pháp qua tới 11 Février 1926 đến Saigon.

Chiếc COMPIÈGNE ở Pháp qua tới 4 Février 1926 đến Saigon

Chiếc KANGO ở MRASEILLE đã chạy qua đây hồm ngày 20 Janvier 1926.

Chiếc FONTAINEBLEAU ở Tàu và Nhựt tới 5 Février đến Saigon.

Chiếc D'ARTAGNAN ở Tàu và Nhựt tới 19 Février 1926 đến Saigon.

Chiếc CLAUDE CHAPPE ở Tonkin vô tới 7 Février tới Saigon

Chiếc L'AMIRAL FOURCHON ở Tonkin vô tới 7 Février đến Saigon.

TÀU ĐI

Chiếc PORTHOS tới bửa 13 Février 1926 sẽ chạy qua Tàu và Nhựt.

Chiếc CLAUDE CHAPPE tới ngày 12 Février 1926 sẽ chạy đi Tonkin.

Chiếc COMPIEGE tới bửa 6 Février sẽ chạy đi Tonkin.

Chiếc D'ARTAGNAN tới bửa 12 Février 1926 sẽ chạy qua Pháp-quốc.

Chiếc FONTAINEBLEAU tới 8 Février 1926 chạy đi Pháp-quốc.

Tin thể-thao

Kỳ đá lại (Poule retour) trong cuộc tranh chức vô địch năm 1925-1926 phía Thể-thao tổng-cuộc Annam, đã khởi sự hồm chúa nhựt 31 Janvier 1926 nầy. Bốn bội đấu với nhau tại sân Mayer.

Từ ba giờ 3 khắc đến 4 h 3/4 Gladinh école Sport gặp Donai Sport. Hàng ngũ hai bội như vầy :

Gladinh Ecole Sport
Của Phước Phủ Nga Nhuận
Đậu Thơm Hay
An Mạnh
Lợi

Donai Sport
Bửu Tâm Hà Phu Thạnh
Bột Hoai Hoài
Thệ Phi
Lại

Mới vô bên E. G. S. hăng lắm, công-kích bên nghịch rất dữ-dội, trái banh ở cận mặt thành Donai thường thường, ai cũng tưởng E. G. S. được bên-bỉ như thế đến cùng thì mãn giờ D. S. dầu hay cũng không tài gì thắng nổi. Nhưng mà xâm lấn như vậy được chừng 10 phút thì chiến tướng E. G. S. coi mòi mệt lắm. Tiền đạo D. S. sắp hàng ngang chạy qua, trái banh ở dưới chơn Bửu. Bửu nhắm ngay cửa đưa vào, Hà chạy cáng tới bắt lọt vô lưới.

Donai ăn một.

Sắp đá lại, Phủ quyết gỡ lúa xuống trước cửa thành D. S. đá trúng tay Hoai, Phạt D. S. Phủ chuyền cho Nga, Nga trả lại cho Phủ Phủ chạy xốc tới, nếu không trợt té nhào thì đã gỡ đặng bàn thua. Phi đá banh bay trở lên xa lắc. Phủ bị té trặc chơn mặt không tuổi đã đặng nửa phải ra ngồi sân để bôi thuốc, G. E. S. mất hết một anh tài, hàng tiền-đạo còn có bốn tướng, nên không làm gì xỉ D. S. Đến mãn giờ phải chịu thua hồm 2 bàn nửa (3 à 0).

G. E. S hồm nay cách chơi xem không sốt-sắng như mấy kỳ trước.

Lại được phép lấy tay thoi banh mà không được phép thoi vào mặt người ta trong khi người ta rượt theo banh vào đến trước cửa. Điều ấy công-chúng lấy làm bất-bình, xin ông Capitaine G. E S nên lưu ý đến.

Bữa Donai Sport đáng khen Bửu cách đá tinh tảo chẳn chuyền banh lẹ-làng, nhứt là không chơi cái luật như phần đông các chiến-tướng của D. S hồm nay.

Từ 4 h 3/4 tới 5 h 3/4 Tân-định Sport đấu với Cholon Sport. Cholon Sport không phải là tay địch-thủ với T. S, nên mãn cuộc phải chịu thua 7 bàn (8 à 1)

Hàng ngũ Tândinh Sport.

Tài Bịnh Bửu Hồi Hoàng
Quí Thanh Trọng
Chuối Bông
Thời Paul

Cholon Sport

Bonê Châu Điệu Nguơn Wa.
Đẩu Luông Hoài
Tchoung Lới
Trên

Đáng khen chiến-tướng Cholon Sport dầu ăn thua cũng chơi tận tình đến mãn giờ không thối chí.

Hồi

Gladinh

Bắt đặng một tên phạm

Ngày 31 Janvier 1926, lối 7 giờ tối hai ông quản Nguyễn-văn Chiến và Bồ văn-Sâm cùng bếp Lông và lính Khuê đến làng Thạnh Mỹ-ân bắt tên Trần-văn-Phú dit Lang là một tên tội nhơn bị án khổ sai chung thân về tội ăn cướp, bị đày ra Côn-nôn được 6 tháng, rồi trốn về từ ấy đến nay, tung hoành trong xóm, phá hại dân lành.

Hay tin tên nầy tông tự lại với tên Hưng bơi ghe quán trên đây đích thân qua tại chỗ, chờ nó ngủ mà bắt, ông quản Chiến thì giả đò mua đồ rồi men lại gần thằng Phú dit Lang. Trong lúc nầy tên Hưng có ý nghi ngờ đều chi nên lái mất, thì tên Phú dit Lang liền lấy cây súng của nó đã nạp sẵn ra. Trong lúc nầy tính chừng nhảy mất thì thấy một sanh một tử, nhưng mà ông quản Chiến không nao núng chút nào, tính tảo nhảy lại chận cổ tên hung dữ nầy, rồi lôi ra 5, 6 thước tây, ông chận cổ nó xuống, thì ông Sâm đưa súng ngay bản mặt nó mà nói rằng: mầy phải chịu phép, bằng không tao bắn mầy. Tên hung phạm trả lời rằng: đem gươm mầy lại biết nhào nhích hay chưa thử súng sấu là đồ bỏ.

Khi giải tên nầy ra Tòa, quan Biện-lý thấy nó liền xuống nắm tay nó, kêu Sơn dầm lại nắm phụ đặng cho lính Gladinh là người giải nó ra mở công. Quan Biện-lý làm nhặc như vầy là vì trước đây nó bị giải ra Tòa, có Sơn-dầm giữ mà nó bỏ chạy mất ấy là theo lời nó nói và quan Biện lý. Trần văn Phú dit Lang gian giữ nó như vầy thì biết nó là một tên hung dữ là đường nào. Hai ông quản Sâm và Chiến từ ngày tôi nghe tiếng đến nay, thì hết sức lo bổn phận coi sự chết vì nghĩa như lông. Ước ao sao quan trên cho hai ông nầy lên một cấp và thưởng mỗi ông 1 cái médaille cho xứng đáng đặng làm gương cho kẻ khác.

Nguyễn văn Quảng
Gladinh

Caolanh

Câu chuyện diễn-thuyết

Sau ngày diễn thuyết của ông Lương khắc Ninh tại Cao lãnh, thì có mấy bài thơ huy hạ dán tại mấy cái bảng dán Yết thị như sau nầy, ký giả vẫn mộ thơ, nên có đồ mắt xem, mà duy thuộc có bài nầy xin chép y ra đây cho khán quan xem chơi.

Hạ ngày diễn thuyết

Chưa rõ tài bao tiếng rỗn rang,
Áo quần mão đáng bậc viên quan.
Đứng trên khuyến trở đừng huê dạng,
Dòm xuống quên già luốn sắc trang.
Hớn chạch, chê lươn đồ nhớt nhựt,
Thương gà trách hạt thú khô khan.
Dám qua cửa Lỗ khoe rìu búa,
Có học hành chi nói rộn ràng.

Thường nhơn soạn

Lapvo

Lời cảm tạ

Tôi rất cảm ơn chư vị cử-tri trong phần tổng An phú. Hôm ngày 24 Janvier 1926 tôi đặng 39 tiếng thăm, tuy không đắc-cử mặc lòng, song cũng cảm-tình tri-ngộ của các ngài hạ cố. Tôi rất phục 39 vị giàu lòng công-ích, chẳng vì « lợi » nhỏ mà che lấp nhơn-tài. Ít lời vắn tắt ngỏ tạ 39 vị cử-tri.

Nay kính
Le 26 Janvier 1926
NGUYỄN-THÀNH-CHƯƠNG
Cựu Hội-đồng địa hạt

Soctrang

Ai tin

Mới tiếp đặng tin buồn là ông Nguyễn-tấn-Phòng, Tri huyện hàm tại làng Hòa-Tú (Sốctrăng) kể trần hồm ngày 31 Janvier 1926 thường dương 45 tuổi nhằm ngày 18 tháng chạp Annam.

Định đến ngày 6 Février 1926 nhằm ngày 24 tháng chạp Annam thì an táng.

Ông Nguyễn-tấn-Phòng là người tánh tình hiền hậu đối với bằng hữu lấy chữ tín thành lại là người quân giao thiên-hạ.

Đặng tin nầy tôi rất đau-đớn trong lòng nên tôi xin đôi ít lời cầu chúc cho vong-hồn ông đặng : Bồng-đảo tiêu-diêu, vân-hương khoái-lạc, sau tôi xin chia buồn cùng tang chủ.

HUỲNH-NGỌC-KHUÔI
huy lụy kính điếu
Clerc à l'Etude
de M. Vigerie Bacliêu

Travinh

Hăm dọa chi nên bị ở tù

Có tên sáu Giàu, tên năm Của và tên Dư hăm Hương-sư Vọng và Hương-hào Chanh làng Vĩnh yên trị đôi chém 2 vị Hương chức nầy giữa chỗ thập mục xử tử, nên Hương chức và dân làng Vĩnh yên trị ức lòng xuống ghe của nó đậu tại bến cồn bàn đặng toan bắt chúng nó, vì chúng nó đôi chém đức đầu 2 vị Hương chức đã nói trên vì xử kiện cho anh nó là tên năm Của, vì tên Của bắt cả trăm của Hương sư Vọng. Khi dân và làng Vĩnh yên trị lại gần ghe chúng nó thì chúng nó chạy băng lên đồn Đại-họa, nghe la làng đánh mõ hồi một tinh ồi làm kinh động hết cả làng. Chúng lính đồn bắn lên một tiếng súng vầu ghe nó nó mới chịu ngừng. Làng Đại hòa lấy khai báo nội vụ giải đến ăn đường. Tòa đã thưởng cho tên Của 10 ngày tù và em nó 10 ngày tù.

Hăm dọa chi mà bị ở tù như vậy.

Thông tin : Ng.-tấn Dược dit Cư Do

Tânan

Cuộc tuyển-cử Hội-đồng địa-hạt

Hôm ngày 24 Janvier 1926 tổng Thạnh-hội-hạ có mở hội tuyển-cử một vị Hội đồng địa-hạt, thì cô Hương Cả đương-niên là ông Huỳnh-kim-Phước 43 ans ở làng Hiệp-thanh và ông Nguyễn-văn-Điều 37 ans cựu Thôn-trưởng ở làng Vĩnh công ra dự cử. Số cử-tri là 82 mà Hương-cả Phước được 14 thăm còn ông Nguyễn-văn-Điều được 18 thăm, đắc cử.

Bổn-báo xin có lời mừng ông Hội-đồng mới.

Avis d'adjudication

Lieu, date et heure extrême de la réception des offres : bureau de l'Ingénieur en Chef de la Circonscription Territoriale de Cochinchine à Saigon jusqu'au Jeudi 18 Février 1926, à 10 heures.

OBJET de l'Adjudication : Achèvement de la construction de la rampe d'accès au futur pont sur le Canal de Dérivation, à la coupure de la route du Nhà-bè, rive droite.

Importance approximative des travaux... 19.000 piastres.

Cautionnements provisoire et définitif : 300$00 et 900 francs.

Bureaux où le dossier peut être consulté : Division des Travaux du Port Travaux Publics à Saigon, tous les jours de travail, aux heures ordinaires d'ouverture des bureaux.

Đâu máy hát....

Nhiều vị mua nhầm các hiệu máy, hát được có một thứ dĩa kim ngọc thạch không; nên nay gặp dĩa hát kim sắt thì hát không được vậy thì rất bất tiện. Bổn-hiệu có qua đầu máy để tra vào máy cũ, chẳng những hát dĩa kim ngọc sắt được mà thôi, mà hát dĩa kim ngọc thạch cũng được. Đầu máy nầy hiệu Perfectaphone, hát rất lớn tiếng; Có 2 thứ xin kể sau đây : N° 1 giá 4$00 N° 2 giá 6$00.

Có đầu hát kim ngọc thạch không 2$50. còn hát kim sắt không 6$50, một cái.

Bổn-hiệu đã có dĩa cải-lương hát kim sắt (Văn-bí-ban) rất hay, nhưng kỳ nầy có ít quá, nên ai có mua máy hát Perfectaphone cha bổn hiệu thì mới để nhìu lại ít dĩa, chờ không bán dĩa không.

Dây thiều máy hát, bán 20 ly bán 3$50, 22 ly bán 5$80, 28 ly 4$50. 30 ly 4$90, 32 ly 5$40, 35 ly 6$00 mỗi sợi.

Dầu « Ebonitine » để chùi dĩa hát cho láng, có thoa nó xài dĩa được bền lâu xấp hai. Mỗi ống chỉ dùng được cả năm và có chỉ cách dùng nó rất rõ ràng giá 0$50.

PHAN-QUAN
Saigon-Bazar 57 rue Catinat
Saigon

Duy-Xuân ân-quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách bằng chữ Langsa và quốc ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các danh thiếp, bao thơ, thiệp tang, thiệp mời đám cưới v. v...

Có bán đủ các thứ giấy viết, mực bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác

Duy-Xuân ân quán
Kính mời

Đã xuất bản

Bài diễn-thuyết và đoạn lược sử của cụ *Phan-châu-Trinh* đã có để bán tại báo-quán.

Sách dày 40 trương lại có một bức chơn dung rất đẹp có thể cắt ra để làm một vật kỷ-niệm. Giá bán 0$20 ; ở xa mua xin phải gởi thêm 0$12 tiền gởi.

Hãy mua mà xem cho rõ lịch sử của một nhà đại chí-sĩ.

PENSIONNAT

Huỳnh-công-Phát

19 à 35 Boulevard Kitchener (Cầu-ông-lãnh) Saigon

TỰU TRƯỜNG : *1er mars 1926*, nhằm ngày 17 tháng giêng, năm Ất-Sửu.

Dạy thi Bằng-cấp sơ-học và Bằng-cấp Tốt-nghiệp. Năm nay có lớp 1re Année rồi.

Xin hỏi cuốn Điều-lệ của trường.

Một món đồ cho trong lúc Tết

Một cái máy xay gạo dùng trong nhà

Đổ trôn một cái bàn — xay ra đặng 60 kilos gạo trắng — Giá 18$ tính về tiền gởi ở trống.

Một đứa con nít nhỏ xây đặng rồi

Bởi vì máy nặng hơn 11 k. phải gởi làm 2 gói nên phải tính giá lên 19$ chư quí khách muốn mua xin gởi đủ số bạc 18$ thì có máy gởi đến nhà.

Có 5 thứ máy khác kiểu, hoặc quây tay hoặc chạy bằng Mô-tơ, trong 100 kilos lúa xay giã ra đặng 73, 75 kilo gạo trắng. Trọng 100 kilo gạo trắng có chừng 15 kilos tấm nghĩa là đặng lợi thêm 3 lần hơn các thứ máy khác.

Xin do nơi ông J. BRUNEL đường Mayer số 45 Saigon.

MỞ KHAI TIỆM

Annam bán rỏng hàng

Bombay thượng hạng

Tiệm M. François Sự,

bán hột xoàn 76 Rue Vannier lối giữa dãy phố Chà-và bán vải chợ cũ Saigon. Nay chỉnh đốn lại rất huê lệ, bán hàng Bombay rỏng *Thứ nhứt hạng* hàng lạ mắt, quyết tranh giải nhứt ở chợ-cũ.

Còn nói gì hột xoàn lối đầu tháng Novembre nầy thì tàu lại sẽ có đủ thứ hột cặt kỳ tốt.

Bổn hiệu đã dẹp hết đồ xấu ; quyết bán đồ *thượng hạng*, chuyên môn *hột xoàn* và *hàng bombay*, nên xin mời qui ông qui bà nghĩ tình đến viếng một phen tôi sẽ hết lòng hoan nghinh.

FRANÇOIS SỰ

Chủ tiệm hột xoàn và hàng Bombay

76, Rue Vannier

CHỢ-CŨ SAIGON

Pensionnat Điền-quận

Rue Mottet Soctrang

Trường của chúng tôi tuy mới lập mà học-sanh càng ngày, càng đông là vì chúng tôi chọn rõng những cựu Giáo-viên đủ tài đức mà dạy học-sanh (học trong và học ngoài) từ lớp ấu học sơ giai (Classe enfantine) cho đến lớp thi cấp bằng sơ-học (Classe du certificat d'études).

Chúng tôi đâu hăm khoe khoan song chúng tôi chắc rằng khi Quí Ông Quí Bà đem trẻ đến học thì quí Ông quí Bà đặng đẹp dạ chẳng sai. Là bởi chúng tôi chẳng nệ tốn hao sắp đặt công cuộc dầu đó trang hoàng và bằng lo làm sao cho chẳng phụ lòng trông cậy của Quí Ông quí Bà.

Còn tiền cơm tiền học thì Bổn-trường tính rất nhẹ.

Ước ao sao đồng bang, trước là trong bổn-tỉnh sau là trong các tỉnh lân cận có lòng tưởng đến chúng tôi đem trẻ em đến Bổn-trường thì chúng tôi hết lòng hoan nghinh.

Bãi trường tết : ngày 7-2-26

Nhập trường : ngày 22-2-26

Kính cáo,

TRẦN-VĂN-ĐIỀN.

Directeur de Pensionnat à Soctrăng

Dời chỗ khác

MAISON DU COTINAT khi trước ở đường Charner số 43 nay đã dời về đại-lộ Bonnard số 94. Có bán đủ thứ hàng bên Tây, như nón, giày, vớ, áo sơ-mi, đồ chưng dọn trong nhà, đồ Tết, đồ đi đám cưới rất đẹp.

Lúc nầy bạc lên cao, bổn hiệu định bán giá rẻ, xin đồng bang chiếu cố.

Chủ-nhơn : Phạm-văn-Hiền
kính mời

Hãng bán đồ dùng về công nghệ

E. DUPRIX

số 50 đường Pallerin - Saigon

Nồi số de các thứ máy, máy làm nước đá, máy máy thắp đèn điện, máy bơm nước bằng điện khí. Bơm nước lên nhà đủ thứ đồ bơm nước vô ống, chạy bằng dầu cặn, dầu lửa bằng Mazoud, hay chạy bằng hơi nước

Bán cho các vườn trồng trái.

Ngôi sao

Xe hơi hiệu ngôi sao trắng đưa hành khách Saigon-Cholon-Namvian, mỗi ngày đều có, giá tiền bộ hành ăn rất rẻ. Nhà ở tại đường d'Espagne số 266 có lính may y phục annam, bán hàng áo thứ, có trừ dầu essence, dầu nhớt và vỏ ruột xe hơi. Với bán thứ dầu hiệu là dầu xiêm, dùng những bịnh nhức mỏi xung tay xung chơn rất hiệu nghiệm.

Xin qui ông qui bà chiếu cố, tôi rất thâu cảm thạnh tình.

Nay kính

Thi-Thờ

TIỆM THỢ BẠC

NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier, ancienne Maison de NGUYỄN-VĂN-GIÁO

N° 13, rue Schroeder, Saigon.

Kính cáo cho qui ông qui bà rõ : Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em, kế nghiệp cáng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là : trâm, chuyền kiền, chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đội, kiền cẳng, neo bộng, neo đặt, đồng chiếc v... v... Dù thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin qui ông qui bà, muốn dùng món chi xin dời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, tôi xin theo ý qui ông qui bà muốn cần dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho qui ông qui bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier, 13, Rue Schroeder, Saigon.

Muốn mua hàng hóa cho rẻ hãy tìm đến chỗ gốc

278 rue des Marins

Kính trình qui vị lục-châu ! Ngôi hàng chúng tôi mới mở ra được một năm nay chuyên rõng nghề mua hàng hóa bên Pháp quốc về bán sỉ lại cho các tiệm buôn. Chúng tôi làm Đại lý bán Lafayette và nhiều hàng khác bên Pháp quốc. Những hàng hóa của chúng tôi sẽ cây toàn là nơi các lò xưởng bên nước Pháp cho chẳng phải mua của mấy tiệm nhỏ, vậy nên tự nhiên giá phải rẻ hơn các nơi.

Chúng tôi lại đứng trung ương người mua và người bán, món nào nơi đây không có thì chúng tôi mua giùm giá cũng nhẹ lại tính chút ít huê hồng mà thôi.

Vậy quí vị muốn sỉ món chi về bán lại xin đến chúng tôi, hoặc viết thơ hỏi giá cả hay là gởi kiểu hàng đến thì chúng tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chúng tôi làm Đại-Lý tiệm Khánh-Ký; chụp hình rất tinh xảo và có bán các môn về nghề chụp hình.

Nay kính
AU REVEIL
273 Rue des Marins Cholon

Gày dép Bắc-kỳ

Đồng hồ treo và đồ kiểu.
Đàn điển đồ xách, đồ bồ tôi và piles.
Các thứ khuôn đồ bình.
Nappes, tapis, serviettes và các đồ tạp hóa, v. v.
Giày dép có tiệm làm tại Hanội, còn đồ lấy mua ngay tại lò bên Pháp nên giá nhẹ

Bán sỉ Bán lẻ

tại tiệm : **Trần-quang-Xuân**

158 rue d'Espagne
Chợ mới Saigon

Mới lại **200** cái đồng hồ treo giá rẻ.

Đồng hồ kiểu mới

TIỆM ĐÈN XANH tại Saigon (Chợ-mới) mới có lại thứ đồng hồ kiểu mới chạy 300 ngày giá 21$ một cái. Thứ đồng hồ nầy để giữa nhà coi rất có nghi tiết.

Thơ và Mandat gởi cho :

PHẠM VĂN-NGỌC

Directeur de la Maison CHIEU-NAM-VIỆN.

56, rue Viénot, 56, Saigon

Téléphone n° 565

Hàng lụa kiểu mới

Những hàng tơ lụa thì ở Saigon có một mình nhà hàng Nguyễn-đức-Nhuận ở số 42 đường Catinat bán nhiều thứ hàng lạ kiểu mới hơn hết. Hễ quí cô thấy ai mặc thứ hàng nào mới lạ coi xinh đẹp thì không nói cũng biết hàng đó của nhà Nguyễn-đức-Nhuận. Nhà hàng Nguyễn-đức-Nhuận, bán rõng hàng thiệt tốt mà giá lại rẻ hơn các nơi, mua bán thì giữ một lòng thành thật đối cùng bạn hàng lại muốn thuận-tiện cho quí khách, nên có bán lãnh xuyến nhuộm tại Saigon tốt nhứt hạng, và có trữ đủ thứ hàng của hãng dệt. Là phất-Vinh, như là lụa, lãnh tây, sa tanh, tố. Mới đây có lại mấy trăm áo nhung tơ thiệt tốt nhứt hạng và hàng lạ đã thú.

• Tôi mới dựng nên một nhà ngủ rất phải cách vì là trước khi cất nhà đã có vô tụ dồ dụng tâm phòng ngủ, nên phòng vì mới cũng mới phòng rộng lớn tinh khiết theo cách võ anh: giường mùng, ra, nệm, gối, bàn ghế mới tinh hảo, chỗ rửa mặt, phòng tắm, phòng tiểu đều có máy nước chảy.

• Kính mời quí ông qui bà có dịp đến Saigon xin ghé lại TÂN-HÒA-KHÁCH-LẦU tại đường Boulevard Bonnard số 88-90 ngan gare xe điện khi chợ mới Saigon mà nghỉ thử thực thì rõ lời tôi bố cáo đây chẳng sai.

Chủ Tân-hoà kính thỉnh LÊ-VAN-LỘC

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục châu quân-tử, cáo với đồng bào đồng rõ: lấy lẫu cũng nhờ đồng bạn ra ơn chiếu cố, trường nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tên tuổi trong thương trường, thiệt chúng tôi hết lòng hậu cảm quí khách.

Vì tình quyến thức càng lâu càng nặng, nên chi phần đông trong qui khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Nhơn cớ ấy cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nổi bồi đáp qui khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiệu là:

1° Nam-thành Khách-sạng, ở đường colonel Dumont, số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-sạng, ở đường Alsace Lorraine số 105 và 105;

3° Nam-Hưng-thành Khách-Lầu, ở đường Amiral Rose, số 18, 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huệ cố của qui khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho Khách-học, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước, cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-Ký. M. Hiệp

NHÀ HỌA CHƠN-DUNG ĐẶNG-VĂN-KỲ

17, Rue Martin des Pallières 17
(à côté de la gare de Dakao)
SAIGON

Vẽ kỷ giá vừa — đã đặng nhiều bài khen tặng

Tiệm đèn xanh

Ai còn lạ gì mà không biết tiệm đèn xanh, tại chợ mới Saigon, đây chủ bán vải là tiệm Chiêu Nam Viện! Tiệm nầy bán thiệt rẻ không dám sánh bằng. Ấy là nói chuyện bán lẻ, chứ như bán sỉ thì lại có huê-hồng rất cao. Bởi vậy mới dám đại thinh rằng:

Cùng một giá thì hàng của CHIÊU-NAM-VIỆN tốt hơn; cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn.

Kể nhớn ít món hàng chớ không thể biên ra đây hết được:

Máy hát từ 23$, 32$, 43$, 52$; đĩa hát cải lương, đĩa hát bội, đĩa Quảng-đông, đĩa hát Thổ (Caomên). áo mưa cao su 10$, 12$, 16$, bằng gabardine 14$, 23$, khăn choàn bằng laine, 2$8, bằng tơ 5$50; khăn đóng bằng nhiễu bombay 2$50, 3$00; nón nỉ bin lớn 3$80, 4$50, 6$00; bin nhỏ: 3$, 4$, 5$50, đồng hồ đồ kiểu như kiểu nhà thơ: 44$, 50$, 52$, 55$, 58$, 60$, 70$; đồng hồ reo hiệu tây: 2$50; hiệu Huê-kỳ đánh thức 15 hiệp hay một hiệp; 7 thứ thường 3$40, thứ coi ban đêm được 4$90, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê-kỳ, bảo lảnh 5 năm 7$, bằng loại kim trắng chạy 8 ngày bảo lảnh 8 năm: 8$, đồng hồ deo tay bằng vàng Huê-kỳ hiệu CAR 8$, 10$; bằng loại kim trắng: 10$; dèn rọi (bỏ túi) có pile sẵng: 1$80, 2$20, 2$50, pile riêng 0$40 một cái; chỉ may máy hiệu đầu ngựa (không bán lẻ) 2$ một lố, v. v. còn hàng lụa thì tùy theo giá chợ. Thơ và mandat thì đề cho.

PHAM-VĂN-NGỌC
Directeur de la Maison CHIÊU NAM VIỆN,
56, rue Vénot, Saigon.
Téléphone n° 505.

CÔNG HUỲNH

Vêtements en tous genres sur mesures
Coupe et Façon Grand Tailleur
256 Rue d'Espagne Saigon

Tiệm may đồ y phục Langsa theo lối kim thời của người Annam lập tại đường Espagne số nhà 256 gần bên chùa chà (Bà-đen) có rước nhiều tay thợ rất khéo và có nhiều thứ hàng và nỉ bên Pháp mới gởi sang, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Vậy xin mời quí khách đến trước xem chơi, sau giúp cho đồng bang đặng vững bền nơi trường thương-mãi thì ơn của quí khách mà tôi phải mang càng ngày thêm rộng. Xin đồng bang chiếu cố.

Lê-công-Huỳnh

Vinh-đức-Hưng

Tailleur Tonkinois
262 rue d'Espagne Saigon
Civil, militaire et Annamite
may đồ tây và Annam

Tiệm tôi có bán các thứ hàng Bắc hàng Tàu quí ông quí bà cần dùng thứ chi cũng có đủ, đặc may bay là lảnh đồ may ăn tiền công.

Xin quí ông quí bà chiếu cố, quá bước tới bổn hiệu, giúp cho người đồng-bang, thì chúng tôi lấy làm cảm đội ơn.

Nay kính

VIÊN-AN

Cycles & Accessoires
N° 8 Quai de Phước-Kiến Cholon

Bổn-hiệu có trữ bán xe máy hiệu "BRILLANT" và nhiều hiệu khác rất có danh tiếng, có bán đủ các đồ phụ tùng. Giá định rẻ hơn các nơi. Bán tiền mặt hay là gởi đồ cách lãnh hóa giao ngân (contre remboursement)

Chủ nhơn kính cáo

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN
ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LÊ-VAN-BEN
CHỤP HÌNH VẼ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

Bánh Quốc-nử

Bánh Quốc-Nử là bánh của gái nhà Nam làm, rất ngon và thơm, dùng không phá bụng, có vô hộp từ tế theo cách Âu-Mỹ.

Có trữ bán tại:

Bến tre: tiệm M. Lâm-văn-Tứ, đường Interpotte.

Bạcliêu: nhà hàng Tất-Xương của M. Trần-quang-Thế.

Sốctrăng: tiệm M. Hồ-ngọc-Qui.

Sađéc: tiệm Tân-Phong, quai Tân-phú-Đông.

Longxuyên: tiệm Tân-Hiệp, phố của M. Ngô-văn-Dự.

Tràvinh: tiệm Epicerie Hồng-Ân.

Longmỹ: tiệm M. Nguyễn-[illegible].

Bảixàu: tiệm Epicerie [illegible].

Cầnthơ: tại Trang Châu Quán và tại tiệm ông Võ-[illegible].

Chợlớn: tiệm M. Lê-v-Nghĩa, 210, rue des Marins và tiệm Minh phát Thành, rue Tổng-đốc Phương.

Saigon: tại Au Tiseur, 82, Boulevard Bonnard, và mấy nhà ngủ lớn.

Kính xin qui ông qui bà mua về dùng thử, giúp giùm công nghệ giúp bạn Nam được mau thạnh phát.

Mlle NGUYỄN-THỊ-THÂN
13, Rue Larégnière. — Saigon

Tại Pnom penh: Nhà M. Côn Cander du Grand Garage Kmer có trữ bán

NHÀ NGỦ HIỆU

NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU

Số 35 tới 41, đường Amiral Courbe
= SAIGON =

Là nơi rất xứng đáng cho Qui khách ở Saigon, Cholon, Giađinh và trong Lục-châu đến nghỉ ngơi. Phòng thoáng rộng rãi, mát mẻ và sạch sẽ lắm.

Nước dư xài, tắm và giặt không khi nào thiếu.

Bội sốt sắn, đồ sai khiến lại không gian tham.

Chủ và người quản-lý sẵn lòng giúp những việc mà qui khách cần đến.

Có sẵn xe hơi để cho qui khách mướn khi nào muốn đi du lịch.

Giá cả tính rẻ hơn các nơi.

Kính cáo

Tôi chuyên ròng nghề sửa các thứ khóa mỏ mà nhứt là sửa tủ sắt thì thiện nghệ hơn. Cách tôi sửa đây không phải thào cạy ra cũng khoan lỗ như thợ khác chỉ cứ mấu chốt mà mở thôi.

Tủ sắt hai cấu hiệu nào hoặc lộn chữ, mất chìa khóa hay là khóa liệt đều sửa đặng cả.

Lại tôi cũng có làm đủ các đồ sắt như sường nhà, cửa sắt, hàng rào sắt, vân vân.

Kính xin qui vị có cần dùng làm đồ sắt hoặc sửa tủ-sắt viết thơ cho tôi hay, hoặc đến tiệm tôi ở đường Kinh lấp số 95 mà thương nghị, công việc làm kỹ lưỡng, lẫn mau mà giá tính lại nhẹ.

ÂU-OO cẩn khải
95 Bd. Charner Saigon

Đồ mau mà lại khéo

Kính cùng qui ông qui thầy đặng rõ tại đường Amiral Courbet, số 43, Saigon, ngang hông Chợ-mới, cận Nam-châu Khách-lầu, có tiệm may Đoàn-thành-Tạo, may y-phục Tây Nam đồ kiểu theo kiểu thời.

May đồ mau mà lại khéo, chẳng dám sai lời, xin mời qui ông qui thầy dời gót tới may thử một lần, rất cảm ơn. Tiệm tôi có nhiều thứ hàng mới lạ.

Nay kính
Chủ-nhơn: ĐOÀN-THÀNH-TẠO

Hồng Chanh

82, Rue Vannier - Saigon
Epicerie Française

Kính

Tổ cùng lục châu, nhơn dịp gần Tết, tiệm tôi có đem đủ thứ vật thực mà bán, và lại giá rẻ hơn hết.

Kỳ tàu rồi có lại, những là:

Calendrier 1926 thiệt là tốt, bon-bông đủ các thứ, Champagnes thiệt ngon, đủ thứ Cognac, cigares, dầu thơm chocolat, Jambons, café bột 2$20 ki-lô, café rang rồi 2$00 và café sống, nhiều thứ, thỷ theo thứ, và bánh hộp. Nói tắt, là đồ gì cần dùng trong cuộc Tết tây và Tết Annam thì tiệm tôi có bán đủ hết.

Còn như qui ông qui bà an em có mua nhiều, tôi tôi sẽ tính giá rẻ hơn nữa: kính mời qui bà, anh em đến tiệm tôi có biết, tôi sẽ tiếp đãi tử tế ơn cáo chủ.

Kính thỉnh
Hồng-Chanh

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
ROTINER
Réparation des Raquettes
Rue Turc, N° 14,
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dây, ghế dựa, ghế ngồi, lớn có, nhỏ có, đủ thức, đủ dạng, rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi.

Trần-Long Cẩn bạch

HÔTEL D'ANNAM

Nam-Việt khách-Lầu

N° 72 à 80 Boulevard Charner et Annexe N° 9 à 15, Rue Carabelli
Saigon

Phòng ngủ ở dưới đất cùng trên lầu, rộng mát, sạch sẽ lắm, rất cận tiện cho qui khách có việc đi Saigon cùng đi chơi.

HUỲNH-HUÊ-KỲ
chủ nhơn

THIỆN NHƯ VỀ VIỆC RÁI MÁY XAY LÚA GẠO

Đã rẻ hơn 2 cái nhà máy tô 10 tấn cho đến 500 tấn ở tại Đông-Pháp.

Cùng hết thảy thiên về sự bán gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy mác

A. DENHOLM

N° 36-38. — Rue Lefèvre — N° 36-38
SAIGON

[redacted]

NHƯ TIỆN CHÂN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY CHUYỀN EMERIE — VÂN VÂN. — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÁY ĐỘT NỒI SỐ DE. — VÂN VÂN. — GIÁ PHẢI CHẲNG

BÁN RÒNG ĐỒ TỐT

Bazar PHAN-THÀNH-BIỆN

54 Rue Vienot

SALON DE COIFFURE
"A L'Aurore" Rue Sabourain n° 33 Saigon

Kể từ ngày [illegible] tôi dời về đường [illegible] Vienot tiếp nhau [illegible] một năm, [illegible] đồng-bang [illegible] tân phát [illegible].

Tiệm chúng tôi trữ rất [illegible] và đồ vật dụng như là đồ [illegible] mặc như là: áo, vớ, nón, premises, [illegible] và đồ vật dụng như là đồ [illegible] đồng, tân manchon (đồi đầu sẵn may là đặng tay) tân trang [illegible], tân dầu parfum, đồng hồ đeo tay, [illegible], [illegible] porcelaine, vân vân.....

Chúng tôi lại có mở một cái phòng nữ tóc tại đường mới gần chợ Saigon kêu là Rue Sabourain. Tại đó ai lại có trở nên đủ các mốt đồ cần dùng theo cuộc hớt tóc như là bào, [illegible] Bressant, [illegible], [illegible], bàn [illegible], và đồ [illegible] đủ thứ.

Vậy kính cùng qui ông, qui thầy có mới tóc xin lại "A L'Aurore" Rue Sabourain n° 33, mua đồ dùng thì lại Vienot, chúng tôi tiếp rước tử tế lắm lắm.

Kính cáo
PHAN-THÀNH-BIỆN
Commerçant
54 Rue Vienot Saigon

Vinh-Thanh Grande bijouterie [illegible] de Cholon

LÊ-VĂN-NGỦ

CHỦ TIỆM THỢ BẠC ANNAM
N° 310 rue des Marins et N° 44 Boulevard Tổng-đốc Phương

BÁN VÀNG CÓ BẢO LÃNH SỢ TỐT XÍU NGÀY SAU

Bổn hiệu có lãnh làm và bán đồ nữ trang đủ thứ theo kiểu kim thời tân chế nhiều kiểu theo tây, có mấy nhẫn hột xoàn bảo kê thiệt tốt. Còn hột xoàn của qui Bà đem đến đặt làm mấy chi tùy ý, thì chánh tay chủ tiệm và thợ ròng nghề nhận hột xoàn rất xảo thủ. Bởi vậy mấy kẻ sinh thành Cholon và Saigon phần nhiều đều biết hai tiệm tôi đây làm [illegible] và tốt nhứt nói tới cái nước vàng tây thì bổn hiệu chế rất sáng láng tốt khéo vô cùng mà cũng có ý mấu một tí (mà cắt nên miếng). Bởi bổn hiệu chọn vàng thứ thiệt cao, cũng làm tai kêu thợ thiệt [illegible] tai xảo thủ xét kỹ tai có mấu mố gì đâu.

Lại có bán đồng chương đá cẩm thạch, nón nỉ, hàng lụa cùng các vật khác nhiều lắm ròng là đồ bên Tây nó qua coi đẹp lắm. ở [illegible] trên đặt thợ Bảo [illegible] vô coi khéo cặt kỹ, [illegible] tiện [illegible] ở số 81 [illegible] Tổng-đốc Phương, nay dời lại cùng đường số 44 tại bến xe nơi bụng nhà đi lục tỉnh.

Ấy vậy xin mời qui Bà chưa biết, có dịp đi Cholon xin ghé lại tiệm xem ít một lần mới rõ lời nầy là lời thật.

Kính cáo

Tiểu chuyện ông Gandhi nước An-độ

(Tiếp theo)

Tin Gandhi bị bắt làm cho chấn động cả nước An-độ. Người An-độ bèn hiệp nhau ở Bombay có đến 50 vạn người, yêu cầu Chánh-phủ Anh phải tha Gandhi. Nhưng Gandhi có đưa thơ khuyên mấy người đồng chí phải lập tức cấm người An-độ không được hung hăng như thế nữa. Gandhi nghĩ dầu mình bị bắt cũng không hại gì cho cái chí của mình, nếu chủ nghĩa của mình mà thiệt hành được, thì dầu bị giam trói cũng chẳng sao. Gandhi có nói: cái bạo lực cứu địch, chỉ đối được với cái thân ngoài mà thôi, chớ cái chủ nghĩa mang sẵn ở trong lòng, không ai xâm phạm được.

Bấy giờ cả người vợ và người bạn Gandhi là Ranker cũng bị bắt giam.

Ngày 18 tháng ba Tòa-án Bombay hội để xét xử, khép Gandhi phải giam cầm 6 năm, người bạn phải giam cầm một năm và phạt tiền là một ngàn hay đổi ra thêm làm 6 tháng giam cầm nữa. Án đã tuyên xong mà Gandhi cứ vui vẻ như thường, vào ngục chịu tội, chỉ dặn lại người trong nước nên hết sức theo chủ nghĩa chớ có bê trễ.

Ngày 26, đại hội toàn quốc dân An-độ, mở hội ở Kỳ nha, các đại-biểu các xứ đến dự có đến bốn ngàn người. Giữa trường treo bức ảnh Gandhi và viết mấy chữ rằng: « thất bại là cái cơ thành công ». Người chủ tịch đọc mấy lời khai hội, lược thuật về cái kế hoạch để kháng và nói rằng nước Đại-ấn-độ hiện sắp đến ngày thiệt hiện, mà cái phương pháp thứ nhứt làm cho đạt được cái mục-đích để kháng cốt ở đừng có sanh bạo động mới được. Cuộc đại kết hiệp ở Á-châu chẳng bao lâu sẽ thành lập, người An-độ nên dự vào cuộc kết hợp ấy, để lập thành một cái đoàn thể lớn của các dân tộc bị ức bách ở Á-châu nầy. Phàm những pháp luật không công thì phải hết sức để kháng vân vân. Ấy Gandhi tuy bị giam ở ngục, nhưng việc vận-động chánh-trị của người Anh, ta quyết đem một cái đời ta mà phản đối, song ta thiệt không có phản đối người Anh, điều đó các người chớ có nhận lầm, Tôn giáo của ta là yêu người cũng như yêu mình, nếu ở vào cái nguy cảnh mà không chứng trực được lòng tín ngưỡng của ta, thì ta đắc tội với đức Thượng-đế vân vân.

Gandhi một mặt thì bài xích việc bạo động, một mặt thì chủ trương việc độc lập, là Gandhi tự có cái phương-pháp mới, không cần phải dùng đến sự chém giết, chỉ dùng cách hòa bình mà thành hiệu rất lớn. Vậy cái phương-pháp tiến hành của Gandhi đó là vận động người An không hiệp tác (non coopération) với người Anh nữa.

Tháng chạp năm 1920 tại cuộc « An độ quốc-dân hội nghị » có tuyên-bố tám khoản, điều đó Gandhi đề xướng ra:

Một là những quan hàm tước vị cùng những chức quan danh dự của chánh-phủ Anh ban cấp, đều nhứt thiết cự tuyệt.

Hai là cấm uống rượu, khiến cho rượu của người Anh không bán cho người An được.

« không hiệp tác » với người Anh, nhơn dân trong nước vẫn tiến hành không thôi.

. . .

CÁCH HÀNH - ĐỘNG CỦA GANDHI

Khoảng tháng giêng năm 1921, thái-tử Anh sang chơi An-độ, người Bombay bèng nổi lên việc bạo-động rất to, tất cả những giáo-đồ An-độ giáo-đồ Hồi-hồi giáo-đồ Ba tư và giáo-đồ Cơ-đốc cũng ùng ùng theo vào. Gandhi thấy vậy lấy làm lo sợ, bèn cử người đi các nơi khuyên « ngăn, nhưng họ không nghe. Sau Gandhi phải bôn thân ra khuyên-bảo, thấy công chúng bằng hái không thể lấy lời nói mà bảo được. Gandhi bèn không ăn uống gì nữa, tỏ ý bảo không được thì nhịn ăn để chết cho rồi. Gandhi nhịn đói bốn ngày, quần chúng sợ ông chết phải bảo nhau thôi rồi mới yên.

Trong lúc Gandhi nhịn ăn có viết cho nhơn dân Bombay một bức thơ trong có mấy câu: Ta chưa hề có giận người Anh, mà cũng không hề có giận người giống nào cả. Ta giận là giận cái

Ba là hết thảy nam nữ học sanh không chịu giáo-dục của nước Anh.

Bốn là những học-hiệu và đại-học viện phải lấy quốc-ngữ An-độ và nghề thủ công làm khoa cốt yếu, còn tiếng Anh và tiếng ngoại-quốc khác chỉ dùng làm khoa phụ thêm mà thôi.

Năm là chế độ tư pháp cùng pháp đình luật sư của nước Anh đều bài xích không theo.

Sau là đồ chế vải ngoại quốc lại dùng vải do người ấn dệt ra.

Bảy là không theo binh định của chánh phủ Anh.

Tám là không nộp thuế cho chánh-phủ Anh.

Sau khi nghị hội đã tuyên bố tám khoản ấy, hết thảy người ấn đều một mực tuân theo đua nhau đem đốt hết những áo quần bằng vải ngoại quốc mà dệt lấy vải để may mặc, vì vậy mà nghề dệt của người Anh bị tổn thiệt to, học sanh An-độ ở các trường do chánh phủ đặt, bỏ học đến 25 phần bỏ quan chức tước vị có hai vạn tám ngàn người, bỏ nghề luật-sư cũng nhiều, những án tố tụng ở pháp đình lấy vô đã mấy ngàn cái.

(*Còn nữa*)

Phạm-quang-Nghiêm

Commerçant, Ômôn

Buôn bán hơn 10 năm rồi, thật thà và rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý hãng dầu lửa Asiatique.

Làm Đại-lý hãng rượu Binh-tây.

Làm Đại-lý nhà thuốc tây Pharmacie Centrale.

Làm Đại-lý nhà bán hột xoàn J. Giuntoli.

Có trữ dầu sáng *Shell*, dầu lửa hiệu con sò, dầu nhớt hiệu M. C. C.; đèn *TITO-LANDI*; đèn thắp dầu sáng có chạy dây như đèn điện; hàng *Tàu*, hàng *Bắc*; các thứ rượu Tây và đồ nữ trang đủ kiểu theo kiểm thời.

NAY KÍNH

Khắc con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng cẩm thạch
Gravure sur métaux et marbre
Trần-lâm-Chi
Graveur en tous genres
97 rue Catinat 97 Saigon

Saigon Imprimerie du ĐÔNG-PHAPTHUI-BAO. TIRAGE : 5.000 ex Le Gérant NGUYEN-KIM ĐỊNH.

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 658 — Đánh dây thép chữ đề : Nhị-Thiên-Dường, Cholon

CỐ BẢN CÁO THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT THAN HIỆU NHƯ SAU NÀY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thấy hỏa hư tinh thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy. Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh hoạt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tưởng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người ; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai sẩy không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc này bổ bổ thận mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tăng ẩm ít, thông trị chơn dương.

Không kể tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi gối, hoặc hàm thấy mà sanh đàm rồi hóa cơ chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nóng nhức răng, sanh rao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thảy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối mằng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẽo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mạ vàng của hiệu Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHẤU LÝ-TRUNG HOÀN

Thuốc hườn này chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược ; hay đau gót bông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu ; bịnh hậu khiếm hư, mạng môn hỏa suy ; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy ; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt ; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều ; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng ; hoặc ăn đồ lạnh lẽo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa ; hoặc cầm hàng tay chơn run rẩy ; hoặc ngươn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lái mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn này có thể ôn trung phò dương ; hễ uống nó được thường thì ngươn khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gần công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay, phối hiệp tại mà chế ra thứ thuốc hườn này, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc này chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mê sảng đàm chấp hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chân quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhâm phát cuồn-nhảy nhót, giựt tay giựt chân ; nhắm nhắc ho hen, lưng ếc nhức đầu ; xây xẩm tối mặt, nhức nhối cả mình ; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan ; phong đàm ngăn trệ, khí huất chẳng thông ; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc này ; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phá nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cứu khiếu lại tiêu trừ các độc tà khắc an nhiên.

Các thứ cảm cảm mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh đạ-đề, khò khè ọe sữa, tích trệ đau bụng thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội ; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nếu là hạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc này tức được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo pháp chế ra mà làm hườn ; uống chứng nào hay chứng nấy.

Kị ăn cá và rau có sống sít lạnh lẽo và cũng kị đồ bông sít.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gần 4 hườn.	.	1$00
» 2 »	. .	0$50
Hộp cây 4 »	. .	1 $00
» 2 »	. .	0$70

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lạnh rất nhiều, sanh ra bịnh ợ hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mặt. Uống thuốc này dần dần khỏi vị tân thực, trở nên tinh - thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trọng thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà ;
Mỗi ngày uống 2 lần ;
Mỗi lần uống 3 hườn ;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là : 0$50

AN-THAI-HUỜN

Thường người đàn bà có thai khí-huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ọa, nhọn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhọc thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỡ đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thai thì không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$50

BẠCH-THƯỢC-CAO

Thuốc nầy đã trị các chứng bạch lậu ; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu hồ, lậu huyết chảy ra đầm đề, cứ theo pháp mà dùng thì hết lại trừ đặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kỵ thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Ở ăn đồ chiên xào, cay nóng nầy, mượn cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$50

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Laru, môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng hay : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn : có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bên tây chế lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bắt kế xe chiếc và xe song mã bằng da tây, rất khéo và chắc, có bán yên cỏi, chuông đạp hai tiếng, bình đề thắp đèn khi đi theo xe. Sơn xe và sửa xe.

Cúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm người, thì tôi rất cảm ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng gởi cả tôi sẵn lòng nâng đáp.

Lời rao

Kính cùng Qu khách đặng rõ :

Bổn Hiệu chuyên khảo các thứ con tiêu bằng đồng bằng cao su, bán đồng bán đá, ống tẩu, ống điếu, ống mộ vân vân, cũng tạo đủ các thứ nón cao-su theo kiểu kim thời cả rất ngoạn mục, bán sỉ và bán lẻ, đã từng bán cho các tiệm Lục Tỉnh đều đã được người kiểu.

Ngoài ra Bổn-Hiệu lại có thợ làm cả nữ trướng liễn đề mừng đám cưới đám tiệc, hay là đi điếu đám tang giá ở nơi tiệm các chủ và làm tốt hơn xin quí khách chiếu cố.

Trần-duy-Bình
42 BdCharner 42
Saigon

HÔTEL RESTAURANT

Đông - Pháp Lữ - quán

72 174, Rue d'Espagne Saigon

Phòng ngủ và bán cơm Annam, rất tiện tiếp cho quí khách phương xa đến Saigon, ở phòng và ăn uống luôn một cỗ.

Le Directeur,
NGUYỄN-KHÁNH-CHƠN

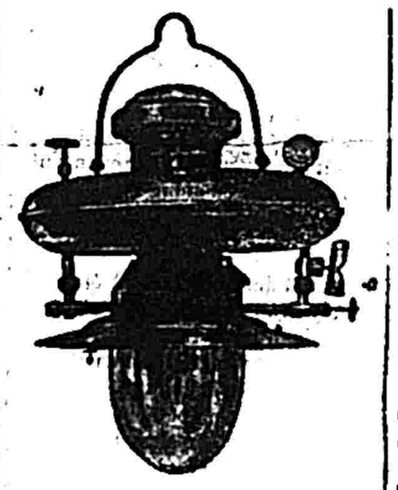

ĐÈN THẮP DẦU HỎI
(*pétrole*)

để treo trong nhà, trảng hát sân lúa, đường đi ít tiền, thắp một măn-sông, có bôm hơi, sức sáng bằng 500 đèn bạch-lạp. Có bán sỉ và bán lẻ tại tiệm :

Trần Quang Nghiêm
200, đường d'Espagne — SAIGON

Thiệt-nghiệp-xưởng

P. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144,

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đồ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đồi mài thật bén. — Soudure *Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vẽ tầm thường và đóng chở.

RÈN GIƯỜNG SẮT.
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre), chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40, ngan chợ Saigon mới.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kê-nghiệp

Làm và bán đồ sắt trang theo kiểu kiểm thời, làm để màu mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng ni-kên (Nickelé) qui khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG cẩn-bạch

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

BẮC TẠO NĂM 1920.

Xưởng chính tại LÁI-THIÊU (THỦ-DẦU-MỘT), Quai R. Ouvrey
Đường mé sông chợ đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ TRỮ ĐỦ MÓN.

1° Tại *Mỹ-tho* đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi ; 2° Tại *Cần-thơ* đường mé sông, ngay cầu tàu của khách-trú ; 3° Tại *Trà-vinh* đường cái, ngay Tòa-bố ; 4° Tại *Rạch-giá* đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, văng, đều cẩng (oan cây danh-mộc như : Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lạ, thợ làm thiệt là tinh-xảo, không hề gián-đoạn. Bấy lâu danh tiếng được chư quí vị hào gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc chắn rất vừa lòng.

Kính mời qui khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép thì đề : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lái-thiêu.

Tiểu-thuyết

MŨI GƯƠM HIỆP KHÁCH

Dịch-giả : NAM-KIỀU

HỒI THỨ 43

Ta tìm phép hội đồng phân xử

(*Tiếp theo*)

Phước cùng hưởng họa cùng đau, anh-em không khi nào rời nhau, vậy mà sao ngày nay lâm sự khó-khăn thế nầy, nội-giám lại nở ngành mặt ngó lơ cho đành ? Chu Thái-giám từ-chối không được, ngồi ngẫm một lát rồi nói rằng : thôi tôi đã nghĩ được một kế rồi.

Mỗ-Tướng vội-vàng hỏi : cả gẫng hay nội-giám nghĩ được kế gì làm vậy ?

Chu nội giám đáp : tới ngày 21 tháng nầy là ngày kỵ của đức Tiên-hoàng, vậy buổi chiều hôm ấy thế nào Hoàng-thượng cũng ngự tới lầu Tử-vân để bái-vọng đức Tiên đế, trong khi ấy chỉ có tôi đi theo hầu, vậy Thừa-tướng nên sai một người lực-sĩ, giả dạng làm nội-thần, theo tôi cùng vào trong cung, rồi sẽ tùy cơ hành-thích, ấy ở trong thì như thế, còn ở ngoài thì Thừa-tướng hễ khi nghe tin trong cung có biến rồi, lập tức đem ngay gia-tướng vào cung, cướp lấy quốc-bảo, rồi sẽ chính-vị, bấy giờ dầu các quan văn-võ có không nghe cũng không được.

Mỗ-tướng nghe nói, hớn hở vui-mừng.

Chu Thái-giám lại nói rằng : khoan đã ! Tôi còn có một câu chuyện nói đây, như việc lớn nầy mà định xong, thì không cần phải nói gì nữa, vì như việc nầy mà vở-lở ra thì ngài cũng phải kiếm cho tôi một chỗ nào để an-thân mới được chớ !

Mỗ-tướng nói : cái đó thì tự-nhiên, tôi quyết không khi nào để lụy cho Thái-giám đâu Thái-giám đừng ngại.

Hai người thương lượng với nhau một lát nữa, rồi tiệc tan, nội-giám cáo-từ về cung..

Mỗ-tướng dặn người nhà rằng : chúng bây phải cẩn thận chớ để cho tiết-lậu ra, để ta tính công-chuyện mới được. Đến hôm sau, Mỗ-tướng nói dối là đi hành-hương, rồi đem cả gia-quyến ra ngoài thành để chờ nghe tin-tức.

Mỗ-tướng lại kêu một tên lực-sĩ là Giải - Phượng đến dặn-dò việc làm. Giải-Phượng vâng mang.

Ngày hôm sau, vua Bình đế ra chầu, Sử-đức-Minh tâu rằng : thần - đẳng phụng-mạnh xét về việc Phò-mã, song vì Ma-Thanh mắc đau nên chưa hội-thẩm được, thần-đẳng không dám tự - chuyên, vậy để chờ Ma-Thanh bịnh lành sẽ xét hỏi, rồi tâu đạt lên Thánh-thượng.

Vua Bình-đế y lời, bãi trào về cung.

Hãy nói về chu Thái-giám chờ gần tới kỳ bèn ra ngoài cung tới dinh Mỗ-Tướng phủ đem Giải-Phượng trang-sức giả làm một người nội thần giắt trong mình một con dao cực bén, theo chơn nội giám nhơn đêm lẻn vào hoàng cung, chu nội - giám để Giải-Phượng núp vào sau đình Thùy-huân ở trước cửa lầu Tử-vân. — Buổi chiều hôm ấy, vua Bình-đế tắm-gội rồi thay mặc quần-áo, ngồi dựa ở tiện điện chờ tới canh ba mới ra đi.

Lại nói về Mã-Tuấn ở trong khám, nhờ có gia-đình Ma-đô-sát săn - sóc trông coi, nên đi-đứng được tự-do, không phải xiềng-xích gông cùm bó-buộc gì cả. — Buổi tối hôm ấy, Mã-Tuấn thấy trăng-sao vằng-vặc, đứng ở trước ngục nhìn ra, bỗng thấy trên không rớt xuống một mảnh giấy đỏ, Mã-Tuấn lượm lên coi, thì có mấy hàng chữ như sau nầy :

« Canh ba đêm hôm nay, chúa-« thượng lâm nạn, vậy nhà-ngươi mau « mau vào cung, tới đình Thùy-huân « mà cứu giá Tư-mã Ngao.

Mã-Tuấn coi xong thất-sắc, vội-vàng nhảy vọt lên trên nóc nhà, tìm vào trong cung, thoạt dẫn đến điện Vĩnh-hòa, chung xuống dưới khe lấy thanh hữu-kiếm đã giấu ngày trước ra đeo vào mình, rồi tìm đến đình Thùy-huân. — Nguyên vì trong cung điện các đều nhiều, song cái đình nầy chỉ có 2 tầng nên dễ nhìn nhận được. Mã-Tuấn đi đến trước đình, trông thấy trước cửa có treo một tấm bảng, bèn chạy lại dòm, thì thấy ba chữ « Thùy-huân-đình », Mã-Tuấn mới yên lòng, bèn núp vào trong đình, bấy giờ đã vào trong canh ba, bốn bề đều yên-lặng, không nghe thấy một tiếng gì.

(*Còn nữa*)

SALON DE COIFFURE

Michel Phu

265, Rue d'Espagne, Saigon

Tiệm hớt tóc *Michel Phu* làm kỹ lưỡng và có quạt plafond rất mát mẻ. Cũng có lãnh mua bán vường đất và nhà cửa, và có nấu cơm tháng.

Qui khách Lục-châu có cần dùng đều chỉ xin đến tiệm Michel Phu mà thương nghị.

DẠY TIẾNG ÂNG-LÊ

(Nói chuyện thường và buôn bán)

Viết tắc, Đánh máy, Bút toán.

Lại có dạy theo cách gởi thơ đến học, cho người ở xa.

Thầy có bằng cấp hẳng hòi.

Cách dạy mau hiểu mau thông

Do đường Rousseau số 111

Kính mời

chư qui khách Saigon cùng Lục-châu

Tôi là Quan-minh-Cơ ở tại Nhà-ngủ Nam-kỳ số 154 đường d'Espagne Saigon sau chợ Saigon mới chuyên nghề xem tài trường có danh, nắng tri người họa phước khứ lai, cũng coi số vợ chồng có ăn ở đời với nhau hay không ? việc hoạn nạn qua rồi và sắp đến, tiện đoán hào của hào cung, việc cầu danh cầu lợi : chúng tôi cũng đều xem đặng.

Kính xin qui khách nhân dịp đi chơi ghé lại xem cho biết việc của mình. Chẳng tài thấy sao nói vậy không có tư vị.

Nay kính thỉnh
QUAN-MINH-CƠ
154 đường d'Espagne Saigon